

- 5) Czy szkoda niemajątkowa w rozumieniu art. 82 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych występuje już w przypadku, gdy osoba trzecia, która otrzymała dokument z danymi osobowymi, nie przyjęła do wiadomości tych danych przed zwróceniem dokumentu, w którym są zawarte informacje, czy też dla szkody niemajątkowej w rozumieniu art. 82 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych wystarczy dyskomfort osoby, której dane osobowe zostały dalej przekazane niezgodnie z prawem, ponieważ przy każdym nieuprawnionym ujawnieniu danych osobowych istnieje niedająca się wykluczyć możliwość, że dane te mogą być mimo wszystko dalej rozpowszechniane wśród nieznaney liczby osób lub nawet nadużywane?
- 6) Za jak poważne należy uznać naruszenie, w sytuacji gdy niezamierzonemu dalszemu przekazaniu osobie trzeciej należy zapobiegać poprzez lepszą kontrolę pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie lub lepszą organizację bezpieczeństwa danych na przykład poprzez oddzielną obsługę wydawania towarów i dokumentacji dotyczącej umowy, zwłaszcza finansowania, za pomocą osobnego pokwitowania wydania lub poprzez dalsze przekazanie wewnątrz przedsiębiorstwa personelowi wydającemu towar – bez angażowania klienta, któremu wręczono wydrukowane dokumenty, w tym upoważnienie do odbioru [art. 32 ust. 1 lit. b) i ust. 2 oraz art. 4 pkt 7 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych]?
- 7) Czy naprawienie szkody niemajątkowej oznacza zasądzenie kary jak w przypadku kary umownej?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 16 listopada 2021 r. – X/Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Sprawa C-689/21)

(2022/C 64/27)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona przeciwna: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 20 TFUE w związku z art. 7 [karty] stoją na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którym do utraty obywatelstwa tego państwa członkowskiego dochodzi, co do zasady, z mocy prawa z chwilą ukończenia 22. roku życia w przypadku osób urodzonych poza tym państwem członkowskim, które nigdy nie zamieszkiwały w tym państwie członkowskim i które nigdy nie przebywały na jego terytorium w okolicznościach wskazujących na bliski związek z tym państwem członkowskim, co oznacza, że osoby, które nie posiadają jednocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego, zostają pozbawione przysługującego im statusu obywatela Unii oraz związanych z tym statusem praw, mając na uwadze, iż z uregulowania rozpatrywanego w postępowaniu głównym wynika, że:
- a) domniemywa się, iż bliski związek z państwem członkowskim istnieje w szczególności po upływie trwającego łącznie jeden rok pobytu w owym państwie członkowskim,
- b) w razie złożenia wniosku o zachowanie obywatelstwa przed ukończeniem przez daną osobę 22. roku życia można uzyskać, na mniej restrykcyjnych warunkach, zezwolenie na zachowanie obywatelstwa państwa członkowskiego, zaś w tym celu właściwe organy mają badać konsekwencje utraty obywatelstwa, oraz że
- c) utracone obywatelstwo może zostać odzyskane po ukończeniu przez zainteresowaną osobę 22. roku życia jedynie w drodze naturalizacji, która jest obwarowana szeregiem wymogów, w tym wymogiem nieprzerwanego pobytu w państwie członkowskim przez dłuższy okres, przy czym ów okres pobytu może zostać nieco skrócony w odniesieniu do byłych obywateli tego państwa członkowskiego?